

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a :
Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU :

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl v. a.

Correspondentiele se se adreseze Redactiunei;

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Ér banii de prenumeratiune a
TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

In diu'a Pogorîrii Duchului Santu.

A fost dumnedieésca impressiunea, ce s'a produs si puterea, cu carea s'au investit Apostolii Domnului prin actulu celu mare alu Pogorîrii Duchului Santu.

Acésta putere dumnedieésca a creatu, si a intarit biseric'a Domnului incepand dela cea dantaiu comuna bisericésca din Ierusalim si pana in diu'a de astadi.

Pre acésta basa s'a intemeiat, si se sustiene, si se desvólta si biseric'a nóstra nationala-romana. Credinti'a in puterea si lucrarea continua a Duchului Santu a inspirat pre alesii bisericéi si natiunei, cand intruniti in congressulu nationalu-bisericescu din 1868 au indusu in statutulu organicu dispusetiunea, cá tóte adunàrile nóstre bisericesci se-si incépa functiunea lor cu invocarea Duchului Santu.

Sunt douedieci de ani trecuti, de cand punem in aplicare acésta dispusetiune a legii nóstre organice; si multiemita lui Ddieu, nu inzadar am alergat, si nu inzadar am ostenit in acestu timp. Biseric'a nóstra din intréga Metropoli'a este astadi bini-sior organisata; si in totu loculu pre langa organisare s'au mai facut si câte unu micu lucru de trainicia; si ceea ce este mai multu decât acést'a, este ceea ce ne spunu iutr'unu glasu tóte cele trei sínóde eparchiale din anulu curentu, si anume: faptulu dovedit, ca in tóte cele trei eparchii s'a impamentenit si s'a incetatenit pacea si dragostea evangelica intre alesii clerului si poporulu eparchiotu.

Ne este scumpa acésta pace si acésta dragoste evangelica, pentru ca ea constituiesce punctulu primu din vecinic'a programa a bisericéi Domnului, si ea este fundamentulu si conditiunea prima pentru ori ce lucrare omenésca spornica si succésa.

Ne bucuràm de acésta pace, inpamentenita in corpulu bisericéi nóstre nationale prin vointi'a Domnului!

In acésta bucuria ni-se inpune inse o santa detorintia, detorinti'a de a usá de acésta pace si a face, cá prin lucràri bune, prin lucràri de vecinica trainicia esistenti'a acestei pàci se-se semta pana in cea din urma coliba romanésca.

Pacea duchovnicésca, pacea de sus, pentru carea dilnic ne rogàm in sant'a biseric'a, se sustiene numai prin lucrare si prin rezultatele, ce se producu prin o buna lucrare: si precum in cele dantai doue decenie ale vietii nóstre bisericesci-nationale lucrulu spornicu, lucrulu seversit au intarit intre noi pacea cea duchovnésc'a, si au marturisit buna marturia, ca celu ce lucréza in biseric'a, in numele Domnului lucréza: tocma asia, si cu atât mai vertos va caracterisá acestu dumnedieescu sigilu lucrarea nóstra din deceniulu de acum si din cele ce urméza.

Vecinicu semnificativu pentru pacea bisericéi si pentru viéti'a si desvóltarea viitória a bisericéi Domnului este si remane faptulu, cuprinsu in cuvintele lui Gamaleilu, scrise in faptele apostolilor cap 5 vers 35 si cele urmatórie.

Fariseii si carturarii sinagogei vediendu sporiulu in lucrulu Apostolilor intru propagarea cuventulu lui Ddieu sfatu au facut, cá se-ii omóre. Vediend acést'a Gamaleilu, unu invetiatoriu de lege, cinstitu de totu poporulu, a luat cuventulu, si le-a dis: „Barbati israilteni, lasati in pace pre acesti ómeni, pentru ca daca planulu si lucrulu lor va fi dela ómeni, se va nimici de sene; ér daca lucrulu lor este dela Dumnedieu nu-lu veti poté impedecá nici odata.“

Si cei aprópe 19 secolu de viétia si desvoltare bisericesca au dovedit pre deplin, ca dumnedieescu lucru au seversit Apostolii Domnului si toti cei ce dupa densii, cá urmatori ai lor in biserica, au lucrat in spiritulu bisericeii si avend in inim'a lor credinti'a in divinitatea bisericeii lui Christos.

Dela Apostoli si pana in diu'a de astadi biserice'a lui Christos si-a avut totdeun'a si dusimanii si prietenii ei. Totdeun'a biruitória preste vrajmasi s'au aretat si dovedit inse biserice'a lui Christos, pentru ca Domnulu pazesece si da putere bisericeii Sale.

Vrajmasi va fi mai avend si astadi biserice'a lui Christos, pentru ca nu la toti ómenii le place, cand vedu, ca se lucréza binele.

Dar cu totii dimpreuna se-ne rogám pentru densii, cá Ddiu se-ii întórca la calea adeverului, si se-ii lumineze cu Duchulu Seu celu Sfantu, cu Duchulu intiepleptiunii, cu Duchulu adeverului.

Acést'a este parol'a sfintei sebratori de astadi : se-ne rogám pentru cei ce ne urescu, cá Ddiu Bunulu se-ii investésca cu Duchulu pácii, cu Duchulu intielegerii ; si in acelasi timp se-ne rogám pentru noi toti, cá Duchulu Domnului se-ne dea taria si intiepleptiune, cá se potem lucrá cu sporu si cu succesu, si inspirati de pacea cea de sus si in acestu alu treilea deceniu alu vietii nóstre bisericesc-nationale.

Representantii teologiei scientifique din restimpulu apologetico-polemic.

Miscarea literarara, prin carea s'a pusu basa literaturii bisericescii scientifique, a purces in jumetatea a 2-a a secl. alu II. dela scól'a catihetica din Alexandri'a. In secolul alu III. acést'a miscare a dobandit centre nóue in scól'a din Cesarea Palestinei, intemeiata cam pe la a. 233 de eruditulu Origen, si in cea din Antiochi'a, infiintata pe la finea secl. alu III. de presbiterii Lucian si Dorotheu.

Scól'a catihetica din Alexandri'a a avut la inceputu mentiunea de a impartesi catehumenilor, adeca celor ce se pregatiau pentru primirea tainei botezului, rudimentele religiunii crestine ; mai târziu inse a inceput ea a cultivá si invetiamentulu mai inaltu teologicu. Necesitatea, de a infiinti'a chiar in Alexandri'a o scóla crestina mai superióra, resulta acum si din impregiurarea, cá in acelu timp Alexandri'a erá vatr'a sciintieloru si a arteloru atât pentru pagáni cât si iudovi. Atât pagánii cât si iudeii din Alexandri'a se distingueau prin o inalta eruditune si unu studiu profundu, deci nici crestini nu puteau sè remana inderept. De aceea fórte de timpuriu in secl. alu II-lea trebuesce cá s'a infiintiatu acést'a scóla

crestina, cáci in jumetatea a 2-a a acestui secolu o aflam esistând deja cá unu asiediamentu stabulu. Primulu ei invetiatoriu a fost Panten, carui'a i-a urmatu invetiadelulu seu Clement Alexandreanulu ér acestui'a Origen, sub carele a ajuns scól'a culmea, apogeulu stralucirii si in floririi sale. Dupa elu s'au succesu : Heracl'a, Dionisie din Alexandri'a, conumitu si celu mare, apoi Pieriu, Achill'a, Teognost si altii. Pana la finea secl. alu IV. a avutu ea renumiti invetiatori, dintre cari amintim pre Didim orbul, † pe la a. 395. — Din acést'a scóla crestina au emanatu primele incercari pentru o literatura bisericesca científica. Incercările aceste erau indreptate mai alesu asupr'a studiului critic-esegeticu a s. scripturi si asupr'a tractarii filosofice a credintei si a doctrinei religiöse-crestine. Deci ele au luat 2 directiuni, un'a critico-esegetica biblica, ér alt'a speculativa dogmatica. — Inceputurile aceste s'au continuat in acela-si spirit in scól'a din Cesarea Palestinei, pe când cea din Antiochi'a, prin esplicarea gramaticala-istorica a s. scripturi, a luat o directiune mai practica, la inceputu diferita, ér mai târziu direct opusa celei alexandrine.

Representantii cei mai insemnati ai literaturii bisericescii scientifique din restimpulu apologetico-polemicu sunt : 1) Panten, 2) Clement din Alexandri'a, 3) Origen, 4) Dionisie celu mare, 5) Grigorie Taurmurgul (facetoriul de minuni), 6) Pieriu, 7) Teognost, 8) Pamfil din Cesarea. Toti acesti'a aderenti ai scólei din Alexandri'a. Independent de acést'a scóla, ba in câtv'a chiar in opositie catra ea au lucratu : 9) Metodie, episcopu in Olimpi'a (in Lici'a) mai la urma in Tir, si 10) presbiterulu Lucian din Antiochi'a.

1) Panten a fost pagán de nascere, si de origine — dupa cum se pare — din Sicili'a. A fost increstinatu de unu invetiadelu apostolicu, ér inainte de convertirea sa s'a ocupatu multu cu filosofia stoica. Dupa increstinarea sa a impreunatu studiile sale filosofice cu studiulu s. scripturi. La anulu 179 a devenitu invetiatoriu la scól'a catihetica din Alexandri'a, pe carea in curënd o aduse la unu renume si la o in florire imbucuratórie, prin invetiamentulu seu guralu, cât si mai vertosu prin scrierile sale, cari in partea cea mai mare erau comentare la s. scriptura. Episcopulu din Alexandri'a Dimitrie, l-a trimisu in a. 190 la Jndi'a, spre a predicá acolo evangeli'a, conform dorintiei locuitoriloru de acolo. Ce felu de Jndia avem se intielegem aici nu scim positivu, atâta e sigur inse, cá Jndi'a proprie nu, prin urmare séu Arabi'a séu Etiopi'a, cari in vechime inca se numiau in intieles impropriu Jndia (auterióra). Acolo aflá el — dupa marturi'a lui Jeronim — testulu evreescu a evangeliiei lui Matei, despre carea diceau locuitorii, cá a fost adusa intr'acolo de apostolulu Vartolomei. Dara dupa cativa ani de activitate misionara s'a re'ntorsu la Alexandri'a, unde a muritu cam pe la a. 202 d.

Chr. — Scrierile sale, de si numeroase, nu s'au pastratu, decât in mici fragmente.

2) Tit Flaviu Clement a fost de nascere pagân, nu se scie inse siguru de ce origine, si de ande. Că filosofu pagân a venitu la Alexandri'a, unde s'a increstinat prin Panten, devenind astfel invetiacelelu si successoru lui in diregatori'a invetiatoresca la scól'a catihetica alexandrina atunci, când Panten in a. 190 a plecatu cá misionariu la Indi'a. In acést'a calitate l-a aflatu acést'a pe Clement si când s'a re'ntors elu din misiunea sa indiana. In persecutiunea imperatului Septimiu Sever (193—211) Clement fuge din Alexandri'a, si se retrage in Capodoci'a, la unu amicu alu seu, episcopulu Alexandru. Nu se scie nici pana astadi ori de s'a re'ntorsu el la Alexandri'a, séu de a remasu pana la finea vietii sale in Capodoci'a. Cu tóte aceste inse 'si-a continuat activitatea sa literara pana cam la a. 220, cand a si murit. — Elu s'a bucuratu de unu renume mai mare decât Panten, si s'a ocupat nu numai cu explicarea s. scripturi, ci inca mai mult cu teologi'a speculativa, cu tractarea filosofica a invetiaturei crestine, voinđ a imbiná invetiatur'a crestina cu filosofi'a platonica, ceea ce inse nu i-a succes, ba chiar acést'a incercare l tradá, cá cunósce mai bine filosofi'a platonica, decât invetiatur'a crestina. De aceea scrierile sale nu suntu lipsite de retaciri. Dela elu ni s'au pastratu 4 scrieri, cari stau in cea mai strensa legatura cu olalta. 1) *Λόγος προτροπικός πρὸς Ἑλληνας*, (Cohortatio ad Graecos) adeca: „cuventu in demnatoriu catra Greci“ e titlulu opului prim. In cele 12 capitole ale acestei scrieri arata autoriulu absurditatea paganismului spre a face cá se stralucésca cu atât mai multu intielepciunea crestinismului. 2) *Ὁ παιδαγωγός* (Pedagogul) in 3 cărți. Prin acest opu voesce Clement se dovedésca prioritatea crestinismului fatia cu pagânismul in invetiatur'a morala, infatisiând pe Chr. cá pe cel mai mare pedagogu al lumii. 3) In *Στροματεῖς* (Stromata), „covóre“, in 8 cărți de cuprinsu fórte feliuritu, — de unde si numele — cauta se aduca in consanantia credinti'a crestina cu filosofi'a platonica; drept-ce in acést'a scriere aluneca la cele mai multe eterodoxii. 4) In opulu *Τὸς ὁ σωζόμενος πλούσιος* (Quis dives salvetur) desvólta ideia, cá numai acelu omu bogatu se va mantú, carele va scí face intrebuintiare crestina buna de avuti'a sa, pe când — dupa cum dice si mântuitoriulu Christosu — cu greu se vor mântú acei avuti, cari nu vor face aceea intrebuintiare. — Pre lângá aceste 4 scrieri cari s'au pastrat, a mai scris Clement Alexanreanu si altele, cari s'au perdat. Dintre cele perdate merita amintire opulu *Ἰστορῶσεις*, (Adumbrationes) in 8 cărți, in care face autoriul unu prospect explicatoriu asupr'a cuprinsului intregi s. scripturi. Patriarchulu Fotie, carele a cetitu opulu acést'a, spune cá a fostu plin de eterodoxii. A mai scrisu Clement si alte scrieri mai putienu insemnate, despre *rebdare*, *ajunare*, *provedintia*, *de-*

faimare si sufletulu o mencescu; in urma 2 scrieri, un'a despre pasci, ér alt'a despre serbarea pascelor. — Stilul lui Clementu e de multe ori bombast, nu pretutindenea chiar si precisu. Elu e si poetu, in scrierile sale se afla si poesii religioase, dintre cari unele au intratu si in intrebuintiarea cultului bisericescu. Pentru multele eterodoxii si retaciri cari provin in opurile lui nu s'a numeratu, nici se numera, intre parintii, ci numai intre scrietorii bisericesci, dar cu tóte aceste se bucura de o autoritate si trecere mare.

(Va urm'a.)

Dr. Tr. Puticiu.

Despre Iubileulu I. P. S. S. parintelui Archiepiscopu si Metropolitu Dr. SILVESTRU MORARIU-ANDRIEVICIU.

Cetimu in „Candela“: Dilele de 26 si 27. Aprile a. c. vor remané nesterse in memori'a celoru ce avura parte a fi de fatia la festivitaea, manifestaciunea grandioasa din partea Archieiecesei multiamitorie, insotita inca pare cá anume de celu mai dulce si frumosu timpu de primavara, in onórea activitáti de 10 ani a I. P. S. Sale Archipastoriului bisericei ortodocsu-orient. a Bucovinei si Dalmatiei Manifestatiunea se incepu in 26. Aprile sar'a, conform programului, cu unu conductu de facile imosantu si ne mai vediutu in capital'a tieiei. Peste 1000 de facile in frunte cu doue capele de musica se pusera in miscare la 8^{1/2} óre tot patru câte patru din piati'a Elisavetei spre piati'a principala si de acolo prin strada templului si a universitáti spre resiedinti'a archiepiscopésca. Parculu de dinaintea palatului archiepiscopescu nu mai puteá cuprinde multimea privitoriloru. Tot asiá erau ocupate si tóte ferestrele spatiosului palatu, ce dau in acelu parcu. Inaintea balconului se postá mai antaiu corulu festivu, ce constá din 100 de cantareti, apoi cev'a mai departe music'a militara a regimentului de infanteria 41 si prin pregiuru in linie sierpuitorie se insirara purtatorii faceloru, desvóltându impreuna cu focurile pe pe portalulu principalu „o mare de lumina.“ Serenad'a se incepu cu uvertur'a din oper'a „Wilhelm Tell“ de Rosini, dupa care urmá sub direginti'a dlui E. Mesiederu, imnulu festivu compusu de dlu C. R. Carasiu, apoi unu ingeniosu potpouri compusu din cântece romanesci si slavenesci de dlu Costeletchi, capelmaistrulu musiciei militare, si esecutatu cu o acuratétia, incât nu se puteá retiené se nu aplaudedie nici inaltulu Iubilariu, care stá pe balconu incungiaratu de archimandritii, consilierii consistoriului, de patronii bisericei si de alti dignitari inalti. Dupa ce mai cântá corulu imnulu festivu compusu in limb'a slavenésca de dlu profesoru I. Vorobchieviciu, éra music'a militara inca dóue piese fórte bine alese, publiculu erupse in strigate puternice de „se traiésca“ si „slav'a.“ In fine mai asiendiendu-se valurile strigateloru, luá I. P. S. S. parintele iubilaru cuventulu de multiamí cu voce sonora in limb'a germana, romana si slavéna pentru ovatiunea marétia, ce i-se facú.

A dou'a di, adeca in 27. Aprile, dupa-ce fú condusu I. P. S. S. de o deputatune compusa din dnii: Archipresviterulu Mândrila, Ilustritatea Sa Modestu cav. de Grigorcea si profesorii I. Vorobchieviciu, Chiriloviciu si Tarnovietchi dela resiedinti'a archiepiscopésca la biserica catedrala, se celebrá liturgi'a solemná, la care piesele corale le cântá cu deosebita precisiune unu coru combinatu din membrii Societáti „Armonia“ si ai Societáti „Academia

ortodoxa“ si din studentii dela scótele mijlocie. Dupa sânt'a liturgia si docsologia tienù venerabilitatea sa par. Exarchu catedralu Ioanu Procopoviciu, urmatórele cuventári festive:

*Multu onorata adunare!
Dreptu maritoriloru crestini!*

Marire si lauda lui Ddieu, càci Elu este bunu si charulu Lui vecinicu! Si noi toti se dicemu: „Aminu.“ — Da, daca ar puté vorbí toti membrii bisericeii nóstre dreptu maritórie a Bucovinei dintr'o gura, apoi ei n'ar puté dice alt'a decât „Aminu“ la cântarile nóstre de lauda si la stralucit'a festivitãte de astadi.

Inainte de 10 ani, fiind Metropoli'a nóstra veduvita, se rugáu toti credinciosii, cá odinióra sântii apostoli: „Dómne celu ce scii inimele tuturoru, aratani-lu, pre carele l'ai alesu se ieie sórtea servitiului acestui'a“ (fapt. ap. 1, 25); se rugau cu umilitia catra atot-induratulu parinte cerescu, cá Elu se nu ne lase timpu indelungatu orfani, fara pastoriu, fara conducatoriu, fara parinte; Elu se binevoésca a ni dá „unu pastoriu dupa inim'a sa“ (Ierem. 3, 15), carele se fia demnu a ocupá trépt'a cea mai inalta in biseric'a nóstra si se fia prin cuvêntu si fapta pentru toti o evangelia viãa, unu faru luminatoriu.

Acésta neincetata, intima, umilita rugaciune, aceste plângeru ale preotimii si ale credinciosiloru nu putura remané neaudite; càci eráu rugaciune cu spiretu si cu adeveru, rugaciune in numele si dupa porunc'a lui Christosu. In sus se suí cá o mirésma bine-mirositória rugaciunea credinciosiloru, in josu se coborí implinirea ei; asceptarea se alinã, speranti'a se impliní, ranele se vindecara, tristéti'a disparú si bucuri'a implú inimele tuturoru credinciosiloru dreptu-maritori; càci prea induratulu Ddieu luminã spiretulu prea gratiosului si prea luminatului nostru Imperatu si ni denumí nóue, celoru orfani, unu parinte sufletescu, unu archipastoriu adeveratu.

Silvestru este numele celu dulce, care-lu numesce de 10 ani incóce numai cu pietate si dragoste tóta limb'a dreptu-maritória din tiara, ba chiar si de peste hotare; Silvestru e Archipastoriulu si Metropolitulu nostru, carele veghiédia cu neadormire de pe scaunulu metropolitanu peste turm'a cea cuvêntatória din Bucovin'a; Silvestru este grijiliul nostru parinte sufletescu, la care se indrépta cu iubire, incredere si alepire fiiésca privirea tuturoru fiiloru dreptu-credinciosi din tiara, — fara deosebire de limba, de vârsta si chiamare; Silvestru este reprezentantulu, prea demnulu aperatoriu alu credintiei si bisericeii nóstre dreptu-maritória din Bucovin'a.

Cu incredere in puterea si luminarea de sus me voiu incercá a corespunde onorificului mandatu, ce l'am primitu, si a aretã indreptatirea stralucitei festivitãti si bucuriei nóstre de astadi.

„Éca Archiereulu, celu-ce in viéti'a s'a i-a placutu Dlui si s'a aflatu dreptu, carele se ve impartã-

siasca in timpuri viforóse charulu ceriului!“ Éca I. P. Sântitulu nostru Archiepiscopu si Metropolitu, prea demnulu Iubilariu! — Unu luminatoriu a fost elu, precum mai nainte in sinceritate curagiósa si franchiétia neinfricata, asia mai târdiu in apostolic'a-i archierésca lucrativitate; elu si-a implinitu, conform indemnului sântului apostolu, diregatori'a, fiind in prisosíntia servitoriulu lui Christosu si admiratoriulu lui Dumnedieu. — Dupa esemplulu apostoliloru si alu episcopiloru din primele veacuri ale crestinatãtii a calatoritu elu prin tóte unghiurile tiei, a sântitu in decursulu Archipastoriei sale peste 50 de locasiuri nóue ddieesci, sevêrsindu pretutindene jertf'a cea necrunta, si i-a indemnatu prin graiu viu si scrieri archipastorale pre toti pastoritii la lupt'a cea sânta, la lupta pentru cruce si credintia.

Din apropiare si din departare au perigrinatu la scaunulu archipastorescu númerose cete de credinciosi si au primitu din mânele Archipastoriului binecuventarea parintésca. O suta treidiecei si nóue de insi a sântitu elu, prin impunerea mâneloru, „pentru etern'a preotia, intru fii ai némului celui nemuritoriu, intru carele nimene nu se nasce.“ Eparchi'a Bucovinei a crescutu, a inffloritu sub Archipastori'a lui in sciintific'a cultivare si démn'a vietuire a preotimii si in statornic'a si nestramutata pietate a credinciosiloru. Imperati'a lui Ddieu a sporitu si sporesce in Eparchi'a lui, binecuventata cu tóte faptele spiretului sânt, intru unire si pace spre onórea lui Ddieu si mântuirea sufleteloru. Pastoriulu si turm'a stau strânsu uniti in sperantia si amóre prin legatur'a cea nedestructibila a credintiei catolice, a credintiei nóstre dreptu-maritórie.

Se facù incercãri si in dilele nóstre, la slabitu acést'a legatura stravechia, si vócea necredintiei sócote, cà va sguduí temeliele bisericeii nóstre. Ce-i tendinti'a lor, a celoru orbiti?! O relegiune vreau ei se intemeiedie: desbinandu — pace, defaimându si urîndu — amóre! Ei vreau se fia credinciosi fara credintia, crestini fara Christosu, catolici fara ortodoxia! Ei singuri se judeca, ei singuri i-si judeca faptele! Ei samena ventu si vor secera fortuna! Temeli'a cea tare a ortodoxiei va sustiné biseric'a nóstra, care este singura *adeverat'a bisericã* a lui Christosu, cá de 19 sute de ani pana acum'a, asia si mai departe neclintita, si ea va remané neatinsa de defaimare si calumniari, priveghiata si aperata cu visiteriele vietiei ei de episcopi si archipastori. „Nu este nimica nou sub sóre“; puterile cele vechie se lupta numai cu arme nóue, dara tóte incercãrile vor remané fatia cu biseric'a nóstra de rusine cá si tóte armele dusimane din stravechime. Anca stã *pétr'a cea din capulu unghiului a bisericeii nóstre neclintita si nemisicata*; anca sunt episcopi si preotii si-si cunosc detorintiele si anca viédia credintii nóstra cea catolica prin tóte unghiurile pamentului in milióne de suflete, cari li sunt alipite episcopiloru si preotiloru cu umila veneraciune si incredere, si

cari prin acești'a si cu acești'a sunt si vor fi tot-déun'a, cu inima si cu sufletu, credinciosi bisericeii lor. Noi scimu, că s'a predisu unu timpu, in carele veni-vor smomitori si amagitori, cari nu vor suferi invetiatur'a cea sanatósa, ce i-se vor improtíví ei si, cuprinsi de retacire, pre altii la retacire ii vor ademeni si la fabule se vor plecá. (2 Tim. 3, 13. 4, 3). Noi scimu, că este scrisu: „Nevoia este se vina scandaluri“ (Mat. 18, 7). Si este dreptu, in tóte veacurile a fost ajunsa biseric'a lui Christosu de scandaluri, dara ea a fostu ajunsa numai, pentru-cá se le invinga. De aceea se ne mangaiamu si de asta data! Bisericea nóstra, care a didit'o Domnulu pre acea pétra, incát nici portile iadului nu o vor invinge, si care nu s'a supusu nici odata atacurilor pornite asupr'a ei din partea celoru tari si puternici din vechime, ea va sci supurtá cu barbatia apostasi'a unor'a dintre lipasii ei si a invinge gloriosu cu ajutoriulu Celui'a ce este cu ea pana la finea veacurilor, tóte incercárele atát ale dusimaniloru vediuti cât si ascunsi.

Cu firm'a consciintia de invingere deci si cu bucuria inalta serbamu noi astadi a diecea aniversaria de Archipastoria a Eminintiei Vóstre, I. P. S. Stapane! Ni sunteti dóra Insi-Ve o icóna a s. nóstre biserice intru firm'a pacinic'a si neschimbat'a-i activitate. Diece ani stati cá Archiepiscopu si Mitropolitu la altariulu D-lui si impartasiti, rugandu-Ve, bine-cuvéntându si santíndu, cá unu isvoru bogatu si nesecaveru a pele vietiei de veci. Intru acést'a V'a bine-cuventatu Ddieu cu abundantia, căci in manele I. P. S. V. a pusu Elu toiagul lui Aronu, cá se-i pasceti poporulu, si in tot timpulu ati pestratu cá unu pastoriu credinciosu si administratoriu ddieiescu visteriele invetiaturei sante in tóta deplinetatea lor.

De aceea ni-am adunatu cu totii din apropiiare si din departare, se serbamu impreuna diu'a aniversaria si se Ve aducemu din partene inalta stima si fiésca amóre, dreptu cununa de inalta onóre bine-meritata. Acést'a di de onóre a Eminintiei Vóstre este di festiva, di de serbatóre pentru toti credinciosii din intréga tiar'a. „Acést'a este diu'a, ce a facut'o Dlu se ne bucuramu si se ne desfetamu intr'ins'a.“

Se ne unimu deci, I. M., cu totii, si eu o gura si cu o inima se ne rugamu pentru prea iubítulu nostru Archipastoriu, se ne rugamu, asia graindu: „Dómne Ddieule! pre celu-ce ni l-ai alesu, si pre carele noi toti, cu respectuósa amóre si fiésca ascultare i-lu stimamu, pre Archiepiscopulu nostru bine-cuventá-lu cu charulu teu, intaresce-lu cu puterea t'a, condu-lu cu spiretulu teu celu sant, cá se ne premérgea pe calea mantuintiei si se ne conduca si pre noi pe calea acea; cá se fia cautatur'a lui chiara, bratiulu lui puternicu, credinti'a lui viia, curagiulu lui resolutu, confidinti'a lui firma, si cá se pasca turm'a ta cea cuventatória in necadiu si bu-

curia, in dile senine si viforóse, tot pe nevescejitele plaiuri ale bisericeii tale! daruiesce-i anca multi ani plini de lucrativitate mantuitória; si daca-ti va placé a-i cere indreptu toiagulu pastoriei, apoi invrednicesce-lu de plat'a siervitoriloru tei celoru credinciosi; invrednicesce-lu, cá se fia despartirea lui aceea a unui parinte bunu si grijiliu de fii sei, invrednicesce-lu se-i fia memori'a aduncu intiparita in inimele tuturoru, si toti din generaciune in generaciune se marturisasca, dicendu: „Elu a fostu pastoriulu celu bunu!“ A m i n u.

Urméza cuventurea ruténa.

Acestea cuventari, rostite de tot conform reguleloru oratoriei atát in privinti'a tonului cât si a gestului, au facutu adunca impresiune asupr'a auditoriloru. — Cât de ordinea din biserică, care in tot decursulu servitiului divinu erá plina ochiu de ómeni, apoi ea erá conform programului urmatória: In semicerculu de a drépt'a stá reprezentantii patronileru bisericesci si ai nobilimii, membrii consistoriului, reprezentantii universitáti dela facultatea teologica, reprezentantii monastiriloru, prepusii seminariului, profesorii de relegiune dela scólele poporale si mijlocie, reprezentantii preotimii de pastoria etc. In mijloculu náii erá unu spalieru pitorescu formatu dia poporaciunea rurala venita la iubileu din diferitele comune rurale; éra in semicerculu stángu stá partea femeiasca fórte reprezentata din tóte starile. Dupa servitululu divinu, care durá pana dupa 11 óre, fú condusu I. P. S. S. tot de aceea deputaciune la resiedintia archiepiscopésca, éra câte-va minute mai in urma plecara, intr'unu siru impósantu de equipage, patronii bisericesci, nobilimea, preotimea, diferitele deputaciuni etc. prin strad'a principala pana la portalulu resiedintiei, unde fura toti intimpinati de ceremoniaru si condusi in sal'a festiva. Acóló in drépt'a cuprinsera locu patronii bisericesci, nobilimea, ostasimea, deputaciunile si corporaciunile, si in stánga Archimandritii, consilierii consistoriali, colegiulu profesoralu alu facultatii teologice, protopresviterii, ceealalta preotime etc., éra galeriele erau ocupate de o cununa frumósa de dame. O deputaciune conduse apoi pre I. P. S. S. parintele Archiepiscopu din sal'a albastra in sal'a festiva, unde fú intimpinatu cu strigete de „se traiesca“ si „slav'a“, pe cand Societatea „Armoni'a“ impreuna cu Societatea „Academi'a ortodocsa“ intóná imnul „Marire lui Ddieu“ de Beethoven. Ocupandu-si Emininti'a Sa loculu, ce i-a fost rezervatu, indata i-se facu inainte Ilustritatea Sa Domnulu Iancu cavaleriu de Zot'a, rosti urmátóri'a cuventare:

Emininti'a Vóstra!

Inaltu Prea santite Parinte!

Adi serbédia dreptu-credinciósa biserică a Bucovinei si Dalmatiei deceniulu activitáti Eminintiei Vóstra ca Archiepiscopu si Mitropolitu.

Privirea retrospectiva asupra, activitáti Inaltu Prea Santiei Vóstre in cei diece ani, de cand ocupati scaunulu archierescu, a indemnatu spontanu intregu poporulu Eparchiei a-si manifestá serbatoresce simtirile, de cari este predominatu fatia cu I. P. S. Vóstra, Archipastoriulu lui, insarcinându-me pe mine cu onoric'a misiune, de a-i fi interpretulu inaintea Eminintiei Vóstre.

Deci dara in numele intregi Eparchie, alu patronilnru bisericesci, alu clerului regulariu si secu-

lariu, alu intelegintiei si alu tuturor comuneloru din Bucovin'a am onórea a declará aici solemnu, cum-cá intréga Eparchia este fórté multiamita cu conducerea si carmuirea Eminintiei Vóstre.

Apostolic'a misiune de conducere, cu care V'a insarcinatu Domnulu nostru Isus Christosu, a-ti indeplinit'o cu stralucitu succesu, recunoscutu de toti.

Invetiaturile, cari le-ati respicatu atát prin graiu viu cât si prin diferitele epistole si apologie, ni-au improspetatu simtirile religióse; dovada sunt cele 57 biserice, cari s'au claditu si reconstruitu in decursulu celoru diece ani.

Invetiaturele Eminintiei Vóstre au maritu respectulu strainiloru fatia cu biseric'a nóstra; ele ne-au ridicatu si pre noi insi-ne in propri'a nóstra stima.

Invetiaturele I. P. S. Vóstre ne-au intaritu in cultulu patriotismului si dupa pild'a, ce ni-ati dat'o de nenumerate ori, sunt si simtirile nóstre petrunse de maréti'a idea de patriotismu, de nemarginit'a iubire catra Prea inalt'a Dinastia si de nestramutat'a fidelitate catra Imperiulu austriacu, in carele biseric'a nóstra i-si afla scutu si radimu puternicu.

Invetiaturele Eminintiei Vóstre au inradecinat in noi virtuti, basate pe umanitate.

In tot timpulu activitáti Vóstre a-ti sciutu, Inaltu Preasantite Parinte, a-i intruni fara partinire si fara deosebire de nationalitate pre toti eparchiotii sub scutul parintescu alu Eminintiei Vóstre; pildei si indemnariloru Eminintiei Vóstre avem de multiamitu, nu numai cá esista intre cele dóue popóre principale ale tieriei nóstre, intre Romani si Ruteni, o iubire fratiasca, o armonia binefacetória, de care ne invidiadia toti ceialalti, ci am invetiatu inca dupa pild'a si sfaturile Eminintiei Vóstre a trai si cu popórele de alta lege in amicétia si buna intelegere.

Tóte meritele acestea ale Eminintiei Vóstre ceru deplin'a nóstra recunoscintia, care suntemu detori a Vi-o respicá astadi serbatoresce, intrunindu-ne anume in scopulu acest'a.

Multiamimu deci I. P. S. Vóstre pentru bun'a intielépt'a si binevoitória pastoria si povetiuire si ne rugamu la puterniculu Ddieu, cá se Ve tiena inca multi ani tot pe calea aceea, care a-ti aleso pentru marirea santei nóstre biserice, in folosulu patriei si a poporului Eminintiei Vóstre.

Ne rugamu, cá se bine-voiti a primi asigurarea nemarginitei nóstre dragosti veneratiuni si intr'un'a si promisiunea, cumcá cu dragoste si ascultare fiiésca vom urmá si in viitoriu tuturor invetiatureloru si provetiuiriloru, de cari ne veti mai face partasi.

Sa traiti, Emininti'a Vóstra, multi si fericiți ani!

(Va urmá.)

Increstinarea Romaniloru.

1) Causele celerei propagari a le religiunei crestine intre romanii pagáni.

(Continuare.)

Santulu Luc'a in faptele apostoliloru si santulu Pavel in cartea sa catra Romani, nu facu nici o amintire despre predicarea lui Varnav'a in Rom'a, acést'a s'au pututu intemplá din dóue puncte de vedere, s'au cá santulu Varnav'a fórté putienu au persistatu in Rom'a, alungatu fiind de acolo unde tocmai atunci ajunsese de Cesarele Claudiu, care precum am vediutu dede porunca se iasa toti Evrei din Rom'a, si de aici mergerea lui la Mediolan, si de aici la Alesandria, Ierusalimu si Antiochi'a, sau probabilu, ca incingédu-se intre elu si Pavel disensi'a de mai sus, pentru Marcu despartiandu-se unulu de altulu, Pavel cá omu iute dela fire cum sunt toti ómenii mari, n'au voitu se mai scie nimica despre Varnav'a, si asia n'au atinsu nimica in scrisorile sale despre densulu. Éra santulu Luc'a scriitoriulu faptelor apostoliloru au fost discipolulu lui Pavel, si de aici tacerea despre Varnav'a!

Indirectu inse si santulu Pavelu recunósce a fi predicatu Varnav'a mai antaiu decât elu in Rom'a, când dice „nu voescu se nu sciti fratiloru, ca de multe ori mi-am propusu se vinu la voi, si am fost opritu pana acum“ Rom 1, 13; acést'a oprire vine in combinatie cu acelu asertu alui Pavel „cá elu n'au indatinatu a predicá pre unde au predicatu altii“ m'am nisuitu a predicá Evangelia, nu unde sau numitu Christosu, cá se nu zidescu pre temelie straine, ci pre cum este scrisu: caror'a nu s'au vestitu despre densulu, i-lu vor vedea, si cei cari n'au auditu nu vor intielege, pentru aceea me si opreamu de multe ori a veni la voi“ Rom. 15, 20—23. Asia au fost Pavelu opritu se nu predice in Asi'a si Bithini'a. „Éra trecendu Frigi'a si tienutulu Galatiei, fiind opriti de duhulu sântu a grai cuventulu in Asi'a, venindu spre Mesia se incercara a merge spre Bithinia, si nu iau lasatu duhul“ Fapt. Apost. 16. 6. si 7. Probabilu ca pre aici au fost predicatu Varnava plecand din Cipru si Antiochia la Roma. Asia au fost Pavel oprit dupa ipsissima verba a predicá si in Rom'a, pentru ca si aici predicase mai intai Varnava.

Din Antiochia obosit, s'au retras, plin de fapte crestinesci morali la loculu natalu in Cipru, unde de Evrei si Elini au fost ucis cu Petri, si bagat in focu, pre care luandu-l Marcu Apostolulu si Evangelistulu l-au pus intr'o pescere, si mergend la Efesu catra Pavel, iau spus de mórte lui Varnava, si-lu planse Marcu mult. Acesta ne spune ca s'au ingropat cu evangelia s'a care mai pre urma s'au aflat cu trupulu apostolului, drept aceea s'au hotarit prin credintiosii se nu fie insula acésta supuse la nici unu Episcopu, ci se se guverneze de alu seu Episcop. — ved. sinax. din 11 Iuniu. Varnava au scrisu o trimitere catra Evrei cei intorsi dupa caderea Ierusalimului, si o Evangelie care s'au ingropat cu densul. Acésta evangelie nuncumva óre a fi edata prin Marcu discipululu seu, sub acaruia nume se reporta?

Santulu Pavel al doilea predicatoru in Rom'a din're barbati Apostolici Si Apostolulu Romaniloru.

Totusi credinti'a lui Christosu, s'au propagat mai cu succesu si rezultatu bunu in Rom'a, dupa ce santul Pavel au sositu si locuit acolo. Pre Pavel insusi Domnulu nostru Isus Christosu, l-au trimis in Roma, „Indresnesce Pavete, caci precum ai marturisit despre mine in Ierusalim, asia ti se cade se marturesesti si in Roma“ Fapt. Apost. 23. 11. Si Pavel si-au cunoscut acésta datorintia „Trebuie se vediu si Rom'a“ Fapt. 19. 21. Si pre sine se considerá de Apostolulu Romanilor „Pavel Servul lui Isus Christosu, chlamat Apostolu deosebitu spre Evangeli'a lui Domnedieu, prin care am luat darul si apostoli'a. Spre ascultarea credintii, intru tóte niamurile, pentru numele lui, intru carii sunteti si voi, chlamati alui Isus Christosu din Roma“ Rom. 1. 1—8 „Ca el este gata a predicá si in Roma“ aici v. 15. si prin romani voesce a fi dusu in Ispania Rom. 15. 24. Santulu Pavel dupa dispersi'a séu despartirea s'a de santul Varnava luand, pre Sil'a, s'au dus dandu se harului Domnedieu de catra frati si trecend prin Siria si Cilicia, intarea bisericile, de aici au venit la Derbii, Iconia, si Listra, din Listra au luat cu sine pre iubitul seu invetiaceleu Timotheu, si trecend Frigia si tienutulu Galatiei, fiindu opritu de duhulu sant a grai cuventulu in Asia, venind spre Mesia se incercara a merge spre Bithini'a inse nu iau lasatu duhul probabil cum s'au dis, ca pre aici predicase Apostolul Varnava, si trecend Mesia au sositu in Troada, éra din Troada au plecat la Samotrachii si a doua di la Neapoli, si de acolo la Filipii. cetatea cea dintâiu a partii Macedoniei si colonie romana, unde au convertitu la Christos pre Lidia neguetiére de porfira din cetatea Thiatiriloru si pre o servitóre ce avea duhu de gacire a vindecát. Apoi prin Amfipoli si Apolonia au venitu la Tesalonica, unde unii dintre Evrei si Elini au crediut, éra cei ce n'au crediut au aredicat góna asupra apostolului, si fratii l'au trimisu la Veria, carii au fost mai de bunu neam, si au primitu invetiaturile lui Pavel si Sila, ceca ce audind cei din Tesalonica ca si celor din Veria s'au vestitu cuventul lui Domnedieu, au venit si acolo tulburend poporul si fratii au trimisu pre Pavel spre mare, éra Sila si Timotheu au remasu acolo éra cei ce-lu petrecéu pre Pavel l'au dus pana la Athena, poruncindu lui Sila si Timotheu se vina si ei la elu, si au venitu.

(Va urmá.)

D I V E R S E.

* *Pentru petrecerea de dantiu*, pre carea o aranjéza reuniunea femeilor romane din Arad si provincia in paduriti'a orasiului din Arad in sear'a de 31 Maiu (12 Iunie) anulu curentu se facu mari pregatiri, cá se fie un'a din cele mai succese. Comitétulu centralu alu reuniunei desvólta mare activitate in acésta directiune, si voiesce, cá se dovedésca de nou publicului romanescu, ca Aradulu este unu adevératu centru romanescu, cu atât mai vértos, ca Aradulu si jurulu lui dispune de o fórte numerósa tine-

rime, si de unu publicu, care totdeun'a a sciut, se-se distinga atât pre terenulu socialu, cât si pre alte terene.

De aceea consatám cu placere, ca a fost o buna ideia din partea reuniunei femeilor romane de aici de aranjá acésta petrecere, carea in acelasi timp este tot de odota unu felu de maialu alu numerósei tinerimei romane de aici, — cá astfelu se se póta imbiná in unu modu fórte nimeritu scopulu celu mare alu reuniunei, carele este: educatiunea femeii romane cu o convenire sociala, scutita de spesele unui balu lucsuosu, de care chiar romanii din aceste partii avem atât'a trebuintia.

Este primulu casu in Arad, ca unu comitétu, compusu din dame si sprijinitu de numerós'a cununa a tineriloru romani de aici din Arad aranjéza o astfelu de petrecere romanésca, si deci nu ne indoimu, ca multi, toti si cei de aici si cei din provincia ne vom vedé intruniti in numeru mare in sear'a de 31. Maiu v. (12. Iunie n.) a. c. in frumosu decorat'a sala din paduriti'a orasiului Aradu!

* *Nou pamentu bisericescu in eparchi'a Aradului.* Credintiosii nostrii din comun'a Belintiu din incidentulu ratificárii impacatiunii, incheiate cu erariulu in cestiunea segregárii au donat pre seam'a fondului culturalu-bisericescu alu comunei greco-orientale romane din Belintiu diece jugere de pamentu in pretiu de pamentu in pretiu de 2500 fl. v. a; ér comun'a bisericésca gr. or. romana Chisetêu au cumperatu doue si jumetate jugere de pamentu cu pretiulu de 590 fl. v. a. pre seam'a numitului fondu. Acésta este o noua dovéda, ca ómenii nostri din tóte partile lucréza cu zelu si succesu lucruri de trainicia pentru asigurarea bisericeii si scólelor nóstre. — Inainte pre acestu terenu!

* *Invitare.* Societatea „Progresulu“ din Arad invita respectuosu la **Maialulu** ce se va tiené **Luni** in diu'a a dou'a de Rosalii, la 21. Maiu (2. Iunie) a. c. in „Padurea-mare“ numita „Csálai.“ — Pretiulu de intrare de persóna 30 cr. — Arad, in Maiu 1890. — Comitétulu aranjatoriu.

* *Program'a essamenelor ce se vor tiené la seminarulu ort. rom. din Arad*, cu finea anului scolasticu 1889/90. — 1) **9/21. Iunie** dela 7—10 óre a. m. curs. III teol.: teologi'a pastoralá, dreptulu canonicu, catichetic'a; dela 10—12 óre curs. III prep.: religiune, limb'a romana, cosmografi'a; dela 4—7 óre p. m. cursulu pregatitoriu din tóte objectele. — 2) **11/23. Iunie** dela 8—11 óre a. m. tóte cursurile preparandiale din limb'a magiara; dela 11—12 óre a. m. curs. III prep.: esercitii din practic'a metodica; dela 4—7 p. m. curs. I teol.: teologi'a fundamentala, istori'a bisericeésca, pedagogi'a. — 3) **12/24. Iunie** dela 7—10 óre a. m. curs. II prep.: religiune, pedagogia, matematica, limb'a rom. si chemi'a; dela 10—12 óre a. m. curs. II teol.: retorica, pedagogia, istori'a bis.; dela 4—7 óre p. m. curs. I prep.: religiune, limb'a rom., geografia, istori'a nat., economi'a; — 4) **13/25. Iunie** dela 7—10 óre a. m. curs. III prep.: pedagogia, matematica, limb'a germ., fisica; dela 10—12 óre a. m. curs. I teol.:

studiulu biblicu, limb'a rom. si economi'a; dela 4—7 óre p. m. curs. II prep.: ist. patriei, limb'a germ., geografia, ist. nat. si economi'a. — 5) **14/26. Iuniu** dela 7—10 óre a. m. curs. III teol.: morala, liturgica, igiena si constitutia; dela 10—12 óre a. m. curs. I prep.: antropologia, aritmetica si germana; dela 4—7 óre p. m. curs. II teol.: dogmatica, limb'a rom., esegesa, economia. — 6) **15/27. Iuniu** dela 7—10 óre a. m. curs. III prep.: ist. universală, igiena, constitutia, ist. naturală, economia; dela 3—6 óre p. m. tóte cursurile preparandiale si teologice: cantu si tipicu; dela 6—7 óre p. m. tóte curs. prep.: gimnastica. — 7) **16/28. Iuniu** dela 3—6 óre p. m. tóte cursurile prep. si teol.: musica vocala si instrumentala. — 8) **17/29. Iuniu** a. m. Te-Deum, cetirea clasificatiunilor. — Nota: Caligrafia, desemnulu si productele de industri'a de casa ale eleviloru vor fi espuse sub durat'a esamenelor. — Arad, din conferinti'a professorala dela 26. Maiu n. 1890. — Directiunea.

* *Imperatulul germanu in contra duelluriloru intre studenti.* O scire interesanta sosesece din Berlinu. In Duminec'a Rusaliiloru se va serba in Rudelsburg memori'a imperatului Wilhelm I si cu ocasi'a acésta imperutulul Wilhelm alu II, care va fi de fatia la serbare, va tiené o cuventare despre „duellurile la studenti“, in care va protesta energicu in contra loru. Se crede, ca vorbirea imperatului germanu va avé efecte binefacetóre, deórece ea va fi considerata ca o stricta casare a duellorulu intre studenti, cari vérsa de multe-ori sânge pentru lucruri de nimicu.

* *Nunta in temnitia.* Despre ducele de Orleans, despre care in lunile trecute s'a vorbitu atáta, „L'Indépendance Belge“ aduce scirea, cá elu s'a casatoritu chiaru in inchisóre, luându de sotia pe principes'a de Chartres. Tener'a principesa, véra a principelui, era de altfelu de multu considerata, ca logodnica a principelui de Orleans. Atatu mai bine pentru elu, cá s'a casatoritu. Celu putienu va avé cine se-i tienă de uritu in inchisóre.

* *O descoperire ingrátóre* s'a facutu la Belgradu, in Serbi'a. La 1878, tiner'a si incantátorea nevasta a otelierului Buj'a a disparutu deodata. Barbatulu denuntia politiei acésta disparitia si somà pe femeie prin diare sé se întórca acasa. Buj'a intentà nevastei sale procesu de divortiu pentru parasire voluntara a domiciliului, castigà si casatorindu-se avú cu nóu'a nevasta trei copii. Deunadi, elu î-si vëndù o proprietate din mahalalele Belgradului. Cumperatorulu voi se construésca o casa pe o bucata de pamentu pe care se facuse proprietaru si sapandu in pamentu dedù peste unu butoiu. I-lu sparsera cu lovituri de toporu si gasira intr'ensulu unu cadavru de femeia imbracatu cu haine de matase si fórte bogatu impodobitu. Cadavrulu erá fórte bine conservatu si, deórece nici o rana, nu se putù descoperi, justiti'a conchise cá a fost sugrumata. Manile erau legate cu funii; ér corpulu erá indoitu in butoiu. Identitatea femeiei lui Buj'a a fost constatata prin inspecti'a giuvaeruriloru si otelierulu, a-

restatu in curendu, nu s'a indoitu multu cá se marturisesca. Elu sugrumase pe a trei'a sa sotia cá se iá pe a patr'a. S'a inceputu cercetare.

Concurse.

In urmarea conclusului luat de Ven. Consistoriu gr. or. aradanu la 8 Maiu a. c. Nr. 1610 langa parochiu Atanasiu Popoviciu din comun'a **Berechiu**, devenitu la neputintia, sistemisandu-se postu de capelanu, pentru indeplinirea acestui'a se escrie concursu pre langa jumatate din tóte beneficiile parochiale care facu 600 fl. v. a. estimate de comitetulu parochialu si aprobate si din partea sinodului parochialu de acolo.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu suntu avisati a-si susterne recursele pana la 15 Iuniu a. c. st. v. caci cele mai tardiu sosite nu se vor lua in considerare subscrisului protopresviteru, éra alegerea se va tiné la **30 de zile dupa prima publicare**, avendu a dovedi cá posedu calificatiune pentru parochii de a dou'a clasa si totodata pana la diu'a alegerei a se presenta la st. biserica spre a-si areta desteritatea in cele rituale.

Berechiu 16 Maiu 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOANU CORNE'A, m. p. protopresviteru.

Conformu ordinatiunei Venerabilului Consistoriu aradanu de dto 6/18 Martie a. c. Nr. 182.933. se escrie concursu pentru statiunea invetiatorésca din **Seleusiu-Cighirelu**, dela scóla a II-a din partea Seleusiuului cu termin de alegere pe **10/22. Iuniu a. c.**

Emolumentele suntu: 1. in bani gat'a 250 fl. 2. 1/4 sesiune pament aratoriu, si o canipiste. 3. 8 orgii de lemne din cari 4 orgi sunt pentru scóla. 4. pentru familiatie 10 fl. 5. pentru scripturistica 10 fl. 6. pentru conferintia diurna, si carausie. 7. cuartiru si gradina de legume.

Recursele ajustate conformu statutului organicu adresate comitetului parochialu se-se trimita P. O. D. Protopresviteru si inspectoru scolaru Ioan Cornea in Borosineu avendu concurentii pana la diua alegerei a-se presenta in vreo domineca séu serbatóre la biserica din locu, spre a-si areta desteritatea in cantari si tipicu.

Alesulu va deveni intaritu numai dupa unu intervalu de 2 ani, avend in acelu timpu a produce sporiu indestulitoriu in ale invetiamentului.

Din Siedinti'a Comitetului parochialu tienuta la 10/22 Maiu 1890:

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOAN CORNE'A, m. p. inspectoru scolar.

Pentru deplinirea parochiei vocante de cl. III. din **Obersi'a**, protopresviteratulul Halmagiului se escrie concursu cu terminulu de alege de **30 zile dela I-a publicare**.

Doritorii de a ocupá acést'a parochie sunt avisati, recursele provadiute cu tóte documintele recerute si adresate comitetului parochialu ale trimite oficiului protopresviteralu in Halmagiu pana la 10/22. Iuniu a. c.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOAN GROZ'A, m. p. protop.